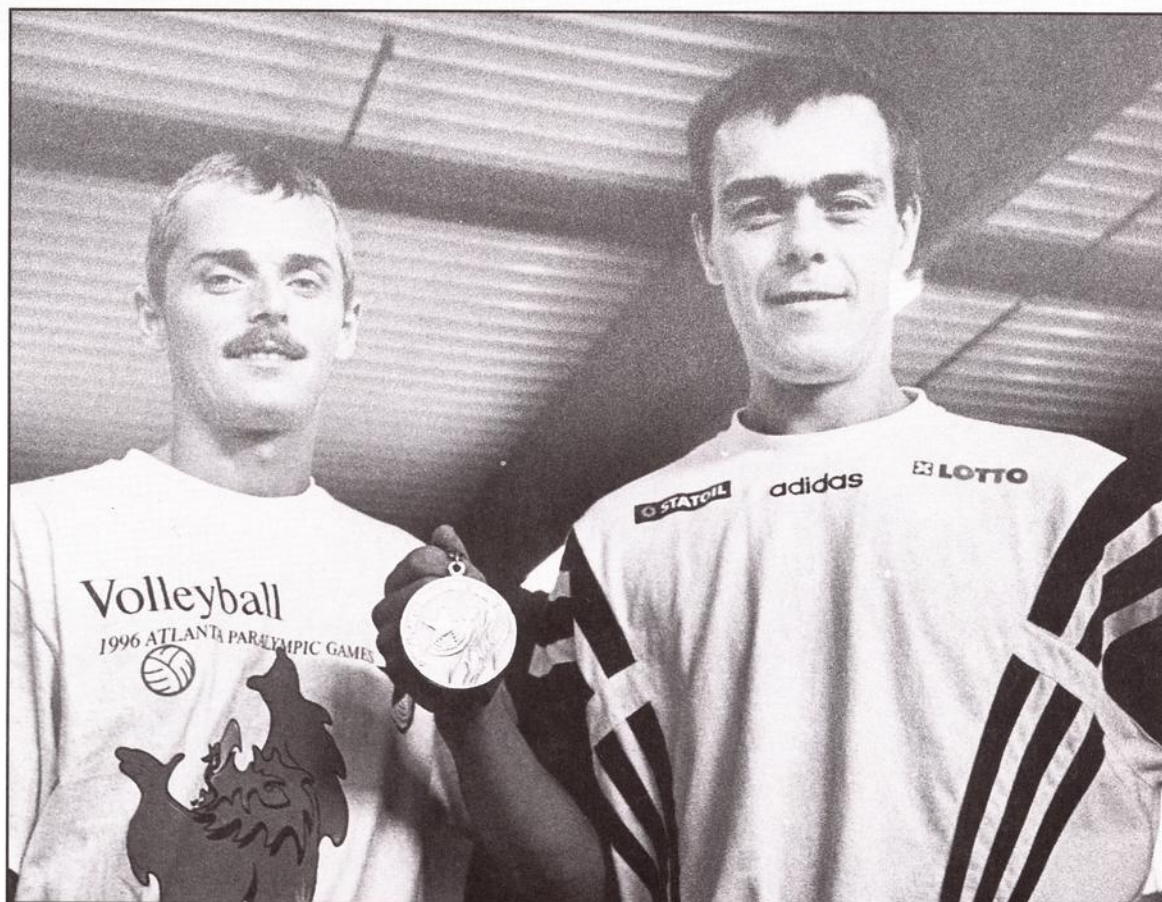

NR. 3
HØSTEN 1996
36. ÅRGANG

God Høst

Hvordan har du det?

Av Ole Olsen

Jeg har lyst til å begynne denne andakten med å spørre deg som leser: Hvordan har du det? eller hvordan står det til? Dette er spørsmål vi ofte møter i vår hverdag. Oftest svarer vi at vi har det bra, uansett hvordan vi virkelig har det. For oss mennesker er det så utrolig viktig å vise den vellykkede fasaden som vi mange ganger skjuler oss bak når vi treffer andre mennesker som vi kjenner. Vi må for all del ikke vise at alle ting ikke er så bra allikevel.

Jeg er sikker på at du som leser dette på en eller annen måte kan kjenne deg igjen i noe av dette, for hvis vi virkelig går i dybden hos oss selv, så må vi ofte erkjenne at ting ikke alltid er slik vi kan gi uttrykk for. Bak fasaden vi har bygd opp kan det skjule seg en masse nød og vanskeligheter. Mange mennesker i vårt samfunn i dag går rundt med en lengsel i sitt indre etter å få oppleve det å komme ut i frihet med sitt liv, finne en mening med sitt liv og få lagt av seg den byrden som de bærer med seg, den som føles så tung at livet blir tungt å leve. Dette gir seg utslag i at masse mennesker søker både hit og dit for å finne svaret på den lengselen de

opplever i sitt indre. Kanskje er nettopp du som leser dette en av de som er på leit etter meningen og sannheten i livet. Kanskje har du prøvd litt av hvert for å finne svaret, men opplever at tomheten bare blir større og større. Det er et ordtak som sier: Man drikker av alle pytter, når man ikke vet hvor kilden er.

Jeg er glad for å kunne fortelle deg at det finnes en kilde som kan gi deg svar på all din lengsel og stille all din uro. Denne kilden er Jesus Kristus, Guds sønn. Profeten Jesaja sier om denne kilden i kapittel 9, vers 6: "For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herredømmet er lagt på hans skulder, og hans navn skal kalles Under, Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far og Fredsfyrste".

I sin store kjærlighet til meg og deg sendte Gud sin eneste sønn for at han skulle leve livet for alle mennesker, slik at vi alle kunne få en vei til rettferdighet for Gud. Dermed kan alle som vil få oppleve at han som kalles Under gjør et under i våre liv. I dette ligger det største under som kan skje i et menneskeliv, nemlig ved å legge ditt liv i Jesu hender, få oppleve å bli født på ny. I samme øyeblikk som du sier ja til Jesus, skjer det noe i ditt liv. Bibelen sier at du går fra mørket til lyset og fra døden til

livet. Du vil oppleve at du kan få legge av deg det som tynger og plager deg. Du vil oppleve at isteden for å søke hit og dit for å finne fred, har du nå kommet til kilden som kan stille all din lengsel. Samtidig har du fått en rådgiver inn i livet ditt som vil lede deg på vei til ditt rette hjem, hvor vi har et evig liv sammen med Jesus i vente.

Hans navn skal også kalles Fredsfyrste, sier Jesaja. Dette er noe du helt klart vil oppleve når du tar imot Jesus som din personlige frelser. Du vil få oppleve en vidunderlig fred i ditt indre. Du vil nok fremdeles møte motgang og problemer i livet, men med den store forskjell at gjennom stormer og vanskeligheter går han som kalles Fredsfyrste med deg. Ja, ikke nok med det, han vil bære deg gjennom.

La meg avslutte denne andakten med et vers ifra brevet til Hebreerne, kapittel 3, vers 7 og 8: "I dag om dere hører hans røst, da forherd ikke deres hjerter". Jeg vil av hele mitt hjerte oppfordre deg til å søke han som har hjelp og nåde å gi til dem som kommer til ham.

Gud velsigne deg til å legge ditt liv i Jesu hender, der kan du hvile, der er du trygg.

Hunfosposten

er utgitt av:
Hunfos Fabrikker
Hunfos Arbeiderforening
Hunfos Funksjonærforening
Hunfos Bedriftsidrettslag

Redaktør:

Reidar Liane
Tlf: 38 15 67 13, arb. 733

Redaksjonen består av:

Hunfos:

Ole J. Tharaldsen
Paul Torkel Joreid
Ole Louis Lilløy
Alf Hodnemyr
Arne Skagestad

Wallboarden:

Tor Strandberg
Arild Eriksen

Trykk:

Scan Profil, på 100g Partner

**Frist for stoff
til neste nummer:
15. november 1996**

Direktøren har ordet

Tanker om ledelse i en krevende tid

Her forleden da jeg satt og ryddet skrivepulten etter en relativt lang og krevende arbeidsdag, kom jeg over en skrivelse om Lederskap og Livskunst der følgende utsagn slo imot meg: «En leder må kunne motivere og stimulere sine medarbeidere - slik at arbeidsdagen blir mest mulig lystbetonet». Pang!! Det ga støtet til en rekke refleksjoner.

Den første motforestillingen mange vil komme med er: Når det er vanskelig går det i alle fall ikke an å leve av å ha det lystbetont! Ja, er det nå så sikkert det da? Er det ikke mer viktig enn noensinne å ha det lystbetont når utfordringene er større enn vanlig? Jeg tror at det da kreves enda mere av oss ledere i retning av å motivere og stimulere for å utløse enda mer innsats og skaperevne i organisasjonen. Og det får vi ikke til gjennom trusler, skremser, detaljstyring og lignende utriveligheter. Og vi får det slett ikke til ved å stå utenfor med pekefingeren.

I en bok som heter Liberation Management (Frigjøringsledelse) fortelles det om en leder som hadde ansatt en person som var meget

dyktig. Lederen forteller: «En dag slo det meg at han bare var en soldat som utførte mine ordrer. Jeg prøvde å få ham til å ta mer ansvar, men han greide det ikke. Jeg hadde ødelagt ham! Et par år under min ledelse hadde gjort ham til en lydlig tjener og frarøvet ham enhver illusjon om muligheten til å gjøre ting på eget initiativ». Denne opplevelsen ledet til en gjennomgripende omorganisering, som først og fremst kjennetegnes av selskapets meget selvstendige arbeidsteam.

Jeg tror vi alle har mye å lære av dette. En slik omorganisering lar seg ikke gjennomføre i en håndvending. I det omtalte selskapet var det snakk om en fullstendig endring av bedriftskulturen.

Etter min mening begynner den positive utviklingen med å skape klima for bedre kommunikasjon. Det må være kultur for gode og direkte tilbakemeldinger, opp og ned samt på kryss og tvers i organisasjonen. Gjennom denne kommunikasjonen må det formidles krav og forventninger. Lederne må dessuten evne å fordype seg i analysen av problemområdene og gi bidrag og innspill til

løsningen, mens det er ansvarlig avdeling som må stå for løsningene og gjennomføringen av disse. Det hele må kombineres med evnen til å skape trygghet og glede over fremgang.

1996 har så langt vært en tornefull vei for oss. Svake markeder og tekniske vansker har preget bildet. Dette har gitt oss en alvorlig nedtur. Da er det spesielt viktig med godt samhold og god evne til å hjelpe hverandre der det trengs mest. Da er det mer viktig enn noensinne at vi som er ledere kan motivere og stimulere våre medarbeidere, slik at arbeidsdagen blir mest mulig lystbetont - til tross for vanskelighetene.

Greier vi det er jeg viss på at det rekordresultatet vi fikk i Hunsfos ifjor snart skal bli erstattet av nye rekorder - kanskje raskere enn de fleste tror!

*Vennesla, 16. september 1996
Guttorm Vennesland*

Olav Søhoel 70 år

Olav og Ann Søhoel

Det er med en viss undring vi hører at Olav Søhoel nærmer seg de 70 år. Den 17. oktober er selve dagen. Vi som kjenner ham kan vanskelig forestille oss Olav som 70 åring.

Olav er fra Drammen, som de fleste innen norsk treforedling på 50 og 60-tallet. I en periode på Hunsfos var de fleste i ledelsen fra Drammensområdet - og dette var ikke spesielt for Hunsfos.

Etter avsluttet skolegang i 1947 startet Olav sin vandring i arbeidslivet. Han dro først til England og var noen år i Wiggins Teape før han fortsatte i norsk papirindustri.

Før Olav begynte på Hunsfos i 1964 var han innom Grønvold Papirfabrikk og Mathiesen-Eidsvoll Værk hvor han arbeidet i salgsavdelingen. Erfaringen fra disse stedene tok Olav med seg til Hunsfos.

Olav sluttet på Hunsfos som markedssjef - den første markedssjefen vi har hatt. Her markerte han seg meget fordel-

aktig og med sin lange bakgrunn fra finpapir hadde han mye å tilføre, og for første gang begynte Hunsfos å profilere seg og sine produkter. I dag, mange år etter at Olav forlot fabrikken, ser vi ham i gangene - så vi har fremdeles bruk for hans kunnskaper.

Olav var godt kjent i bransjen og godt likt av sine kolleger, og vi ønsker ham til lykke med dagen og håper at han og Ann får mange trivelige år sammen med barn og barnebarn.

Hilsen gamle kolleger

Vi gratulerer

60 år

Bjørn Uleberg

11.9.

Björg Mona Bjørk

12.11.

TAKK

Takk til bedriften og til mine kollegaer for blomsterhilsen til min 50 års dag.

Einar Syvertsen

Takk for oppmerksomheten til

min 50 års dag

Alf Dale

Hjertelig takk for blomster og gaver til min 60 års dag.

Harry Thorsen

Alf Stensli - ny personalkonsulent

Navn:	Alf E. Stensli
Alder:	34 år
Sivilstatus:	Gift med Anne Lise
Utdanning:	Ex.artium, naturfaglinja. Teknisk fagskole, elektronikk. LTS, Teknisk befals-skole, NIKE-radar. ADH, 2 år Øk.adm. ADH, 2 år Påbygningsstudiet i offentlig administrasjon og økonomi.
Tidl. praksis:	Cand.mag. BI, Kompetansestyring og strategisk opplæringsplanlegging. Luftforsvaret (1982-94); radartekniker, radarteknisk leder, instruktør (radar, termineringsteknikk, tekstbehandling, programmering), seksjonsleder elektro-nikk. Arendal kommune (1994-96); konsulent ved Personalkontoret.

Nå har jeg vel presentert nok fakta om meg selv. Jeg er ansatt for å fylle Bjørn Arilds plass, men det kan by på enkelte problemer, for jeg har et noe mindre fysisk volum. Uansett så har jeg overtatt hans telefonnummer (518) og er å treffe i første etasje i personalbrakka. (Se etter en som ikke har kort hår.)

Min jobb blir noe anderledes enn Bjørn Arilds. Han var opplæringsleder, mens jeg er personalkonsulent. Forskjellen består i at jeg skal jobbe med personalsaker, og andre saker som jeg er kvalifisert for, i tillegg til å være en pådriver og en koordinator i opplæringen. Dette betyr at min rolle i opplærings spørsmål kan bli noe endret i forhold til hva dere er vant med.

Jeg tror det er viktig at vi på Hunsfos får klarlagt rutiner og ansvar når det gjelder opplæring, slik at det blir mulig for oss alle å gjøre en best mulig jobb. En vis mann sa en gang at; "Å redusere på opplæringen er som å stoppe klokka for å spare tid." Med dette menes det at det tross alt er vi mennesker som er bærere av bedriftens kompetanse.

I en verden i endring må vi stadig vedlikeholde og supplere våre kunnskaper, for at bedriftens produkter skal kunne holde de krav kundene stiller. Derfor trenger vi alle fra tid til annen en oppdatering, enten teoretisk og/eller praktisk. Den praktiske opplæringen har i mange virksomheter vært nedprioritert i forhold til den teoretiske. Men en god praktisk opplæring gjør oss i stand til å utføre arbeidsoppgavene våre på en best mulig måte, og kvalitetssikrer arbeidet.

Jeg kliner til med enda en gammel sviske; "Den som tror han er ferdig utlært, er ikke utlært men ferdig."

Nå har jeg fått ut noe av det jeg har på hjertet, og kan si litt annet om meg selv. Foreløpig bor vi midt i kvadraturen, men i løpet av året flytter vi ut til Odderhei. Det blir vel noen sene kvelder med oppussing og flytting midt i julestria, men vi gleder oss.

På fritida driver jeg ellers med litt trening, også skyter jeg med AG3 og pistol. Jeg er aktiv i HV og NROF, og synes det er kjempegøy når det smeller. Det er moro å treffe blink også, men kanskje jeg egentlig skulle vært skytebas.....

Varsko her!

Hilsen Alf

PS: Er det noen som har lyst til å kjøpe bilen min?

Bursda' - 80 år

Ufattelig, Birger Fjeldstad er 80 år 21. september. Det begynner å bli fælt få igjen på Hunsfos av hans tidligere kolleger. Men de av oss som enda holder stand husker med glede på den tid da vi hadde fornøyelse av å arbeide sammen. Undertegnede begynte på Hunsfos i 1958 som salgs-assistent under Fjeldstad og Rohde, han med pipa. Jeg synes nok dengang at de var begge temmelig gamle, Birger nesten 40 år og jeg var jo purunge 26!

Det var en enestående og god skole å gå i. Birger Fjeldstad hadde opplevd og erfart mer enn de fleste. Papiragent i Hong Kong, Linge-kar i England og Norge under krigen, penge-transport i ryggsekk fra Oslo til Hunsfos for betaling til de ansatte da Hunsfos holdt på å gå

konkurs i 1939/40.

Foruten å være faglig flink og full av spennende livshistorier, var han anerkjent og respektert av kolleger, venner og kunder innen bransjen. Foruten å dekke

uttrykket en gentleman, var han en ordholden mann som alle visste å kunne stole på. Enkel, fri for skryt, beskjeden på sin måte og alltid vennlig og hjelpsom. I det hele tatt en sjeldenhet innen papirbransjen, både den gang og enda mer i dag.

Gamle kolleger og venner ved Hunsfos vil gjerne takke deg for de givende år vi arbeidet sammen, for det du tilførte oss av kunnskap, lærdom og menneskebehandling. At Hunsfos hadde bruk for deg og satte pris på deg vist ved at du ble bedt om å forbli i stillingen nesten 2 år etter oppnådd pensjonsalder.

Vi ønsker deg en hyggelig bursda' og ønsker deg alt godt i årene fremover sammen med din kone Angela i deres nye bolig på Kongsgård.

Fra mange av oss

Hilsen Arne Skagestad

Full stopp!

Noen av oss har problemer med søvnen - spesielt mellom 08.00 og 16.00. Grunnene kan være så mange. Jeg tror jeg vil si som den gamle svenskekongen. Han satt i kirken med pledd rundt bena og kirken var pent pyntet med blomster, bjerketrær og graner; "Kommer inte elgen snart". Ursäkta Deres Majestät, dette er ikke jakt men Deres Fru's begravning". Nå ja, det er like tråkitt alt i hopa". Så også med grunnene til søvnløsheten.

Men altså, mellom 08.00 og 16.00. På fabrikkområdet durer de inn hele dagen i ende-

løse rekker, trailere, lastebiler, varebiler, trucker, hjullastere, privatbiler, ja i det hele tatt, hele den rullende familie. Uten alle disse stanser lønningene på Hunsfos. Det er greit og forsåelig, men nå kommer det. Må de stå hele dagen med motoren i gang, bråkende, brummende, rusende, lukkende, røykleggende, forurensende, forgiftende, forbrukende, sløsende og protesterende mot vårt dyrebare miljø? Er det nødvendig at de tar opp konkurransen med nattetiders diskotek m.h.t. støy og røyk?

Nå har jeg fått satt inn de doble vintervinduene, hentet

ørekløkker på lageret og puttet ørepropper i nesa. Det hjelper litt, men med søvnen er det så som så, hjelpetiltakene til tross. Problemet er at: Jeg vet jo at de står der like fullt og durer i vei og girblaffen.

Jeg har en henstilling: Kjære sjåfør, vri tenningsnøkkelen 90 grader til venstre når bilen skal stå stille. Tenk på deg selv og dine medmennesker. Vi skulle så gjerne få drømme i fred om et bedre miljø.

En "forstyrret" ansatt

Orden og reinhold

Bedre orden og reinhold er et av de grunnleggende elementene som bidrar til høyere produksjon og bedre kvalitet!

Våren -96 ble det igangsatt et prosjekt som har som målsetting å få til en permanent heving av orden og reinholds nivået. Prosjekt-medlemmene er Asbjørn Ellingsen, Harry Haugland, Alf Hodnemyr, Kari Stine Tærum, Kjell Linde og undertegnede.

Vi ønsker alle sammen å ha det ordentlig og reint rundt oss. Men har det vært dårlig lenge nok så tror vi til slutt at det skal være slik. Derfor er noen og enhver av oss avhengig av at noen minner oss på at vi må bedre orden og reinhold.

Flere plasser så er vi nok avhengig av at forholdene blir lagt bedre til rette enn hva tilfellet er idag. Men på de langt fleste plassene så er det ikke så mye som skal til før helhetsinntrykket blir

noeheltannet. Jeg vil anbefale hver enkelt å sette på seg "orden og reinholdsbrillene" en dag. Prøv å vurder din egen avdeling med fremmede øyne. Jeg tror du vil se mye som kan bli gjort for å heve nivået. Snakk med arbeidslederen din om mulige forbedringer. Bedriftens øverste ledelse og styre har sagt at dette skal være en av bedriftens prioriterte felt.

Som de fleste av dere kjenner til via oppslag så har vi inspeksjonsrunder på orden og reinhold. Disse rundene skal fra høsten -96 skje en gang pr. uke i nær alle avdelinger. Det er avdelingsledelsen som selv skal ta på seg "orden og reinholdsbrillene". Ved å ha så hyppige inspeksjoner så kan ikke nivået falle så mye fram til neste runde. Hovedmålet skal være at vi stolt kan

vise fram alle deler av fabrikk. Det er en karakterskala fra 1 - 5, hvor 5 er beste karakter. Vår tøffe målsetting er å bringe hele fabrikk opp i en gjennomsnittskarakter på minst 4,25.

For å kunne klare dette så er vi avhengig av hjelp. Fra deg!!! Gjør ditt til for at det skal se bra ut. Kom med gode ideer og forslag til tekniske løsninger slik at vi bruker minst mulig tid på å plukke papir, feie og rydde. Da er det langt mer effektivt å sørge for at rot og søl ikke oppstår.

Et viktig felt vi kan hjelpe bedriften med, for å få bedre økonomi og kunder som vil kjøpe våre produkter, er ved å ha det skikkelig og ordentlig i våre lokaler. Det trygger arbeidsplassene og lønnsvnen til bedriften.

Einar Solli

HAF - Forsikringsordninger

La oss igjen se litt på forsikring og samtidig avklare noen punkter. Jeg får stadig telefoner om en rekke spørsmål som jeg vil prøve å avklare her.

For de av oss som har toppsikring i tillegg til kollektiv hjem og får en skade som kommer inn under disse vilkårene, så vil det **alltid** være en egenandel på kr.1000,-. Her er det en del som tror at det ikke blir trukket egenandel men, det er **ikke** tilfelle. På topp-sikring vil det **alltid** bli trukket egenandel.

På den kollektive hjem-forsikringen som omfatter vårt

innbo og løsøre, er egenandelen på kr.1000,- MEN!!!! hvis derimot flere i husstanden har kollektiv hjem, så er egenandelen fri.

Altså, alltid egenandel på toppsikring på kr.1000,- Egenandelen på kollektiv hjem på kr.1000,- men har fri egenandel hvis flere i husstanden har samme forsikringen.

En del reagerer også på at de blir trukket flere egenandeler hvis de har flere skader. Dette er nok dessverre riktig. Hvis det inntreffer flere skader uavhengige av hverandre, så skal det trekkes en egenandel på hver skade. Hvis samme uhellet

forutsaker flere skader, f.eks et tordenvær som ødelegger frys, tv, stereoanlegg osv, vil det kun bli trukket en egenandel.

Hvis det oppstår en skade av en eller annen art så vil jeg be dere om på dagtid å kontakte Knuden som vil fortelle dere hva dere må fylle ut av skjema o.l. Knuden har alle disse skjemaene på fagforeningskontoret og vet hva dere må ha med av kvitteringer o.l.

Dere kan ringe meg hjemme privat på tlf: 38 15 46 41 eller mob: 90 07 70 12 hvis det er ting dere lurer på, eller Samvirkets kontor direkte på tlf. 38 02 69 30, men jeg vil ikke

ha noen henvendelser mens jeg er på jobb. Jeg har ikke anledning til å drive med forsikring i arbeidstiden.

Her følger en kort oversikt over hva dere må gjøre ved forskjellige skader:

Sykkeltyveri:

Anmeld tyveriet til politiet. Kontakt fagforeningskontoret for å få et skadeskjema. Når det har gått tre til fire uker tar du med deg skjemaet til politiet for å få bekreftet om sykkelen er funnet eller ikke. Når du får kopi av anmeldelsen fra politiet så sender du skadeskjemaet sammen med anmeldelsen til Samvirke. (Ferdig frankert konvolutt får du hos Knuden). Sammen med skadeskjemaet og anmeldelsen skal det også ligge vedlagt original kvittering samt nøklene til sykkelen.

Frysskade:

Kontakt samvirke så fort som mulig. Er dette etter stengetid kan dere kontakte undertegnede. Er frysen gåen må det fremskaffes en rapport fra et godkjent firma som forteller hva skaden er, hvor mye det koster å reparere skaden samt nypris.

Skadeskjema får dere hos Knuden som dere må fylle ut. Skadeskjema sammen med rapporten sendes Samvirke.

Innbrudd:

Anmeld tyveriet til politiet
Kontakt Samvirke.
Skadeskjema fås hos Knuden.

Alle skadeskjema må fylles ut så riktig som mulig. Hvis ikke kommer skjemaet i retur og dette forsinker behandlingstiden veldig.

Så har jeg en del som henvender seg på spørsmål om gjeldsforsikring. Mange lurer på om de trenger gjeldsforsikring, eventuelt hvor mye, alt avhengig hva vi har på Hunsfos. På Hunsfos er vi godt forsikret når det gjelder død og invaliditet. Våre ektefeller/samboere er det litt verre med, men det er ikke helt svart. For oss som jobber på Hunsfos er vi forsikret ved død på ca. 500.000,-. Våre ektefeller/samboere er ved død forsikret for ca. 250.000,-. I tillegg har vi god invaliditetsforsikring både når det gjelder oss og våre ektefeller/samboere. Kort kan jeg si at har vi en samlet gjeld på 500.000 eller mindre er det ikke den største

nødvendigheten og tegne noe særlig tilleggsforsikring. Det kan i noen tilfeller være nødvendig å tegne litt forsikring på våre ektefeller/samboer. Er dere i tvil om dere har dekning nok så ta gjerne kontakt slik at behovet deres kan dekkes opp.

En annen detalj som kan være verd å nevne er at gjeldsforsikring svært ofte er billigere i et forsikringsselskap. Det er ingen ting som heter at du er nødt til å ha gjeldsforsikring i bank. Har du gjeldsforsikring i bank så er det banken som er forsikret, og banken tar pengene til å betale gjeld med, men er du derimot forsikret i et forsikringsselskap så kan du disponere pengene fritt hvis de en gang kommer til utbetaling.

Til slutt vil jeg opplyse om at Martin Randa fra Samvirke er å finne på fagforeningskontoret annenhver torsdag. Her har dere en ypperlig anledning til å få svar på spørsmål, tilbud på deres forsikringer og veiledning til ting dere lurer på. Bruk Martin, det er derfor han er der. Knuden er orientert om hvilken torsdag dette er.

Dag Eivind

Automatiseringsavd. på tur til Danmark

Dette var en tur vi lenge hadde sett fram til og tidlig torsdag morgen den 30. mai møttes 15 automatikere og ingeniører på fergekaia i Kristiansand. Her var også representanten for Danfoss Norge, Bjørn Bjerkelund møtt fram. Han skulle være vår ledsager på turen nedover mot Sønderborg til Danfoss hovedkontor og fabrikkanlegg på Als som vi var invitert til å besøke. Danfoss er en betydelig leveran-

dør av måle- og prosessstyring-sutstyr til Hunsfos og denne turen ble realisert takket være velvillig innstilling fra Hunsfos og bidrag fra Danfoss. Vi ble hentet i en fin turistbuss på kaia i Hirtshals og etter noen timers tur mot syd ankom vi hotellet utenfor Sønderborg litt senere enn planlagt. Mølbach hadde lenge planlagt en god handel på det lokale elektronikk-supermarkedet, men nå var tiden knapp og Mølbach

stressa, for vi hadde bare en drøy halvtime å gjøre oss klar på til middag ute på byen. Han rakk det selvfølgelig.

Kveldens høydepunkt var middag med alt tilbehør i flotte og frodige parkomgivelser på en restaurant omtrent i strandkanten med vertskap og gjester i godt humør. Vel forsynt gikk enkelte så langt som å fyre opp en feit sigar. Det ble rapportert minst tre tilfeller av høy sigarføring under promenaden langs

Hunsfos Fabrikker på besøk hos Danfoss 30.-31. mai 1996

marinaen etter middagen.

Fredagen var avsatt til et omfattende og velregissert program. Først en Danfoss-film i et fullautomatisert AV-rom. Utenfor hovedinngangen etterpå kom så Danfoss sin fotograf i egen fotobil og knipset et gruppebilde av gjengen. Dette bildet fikk hver enkelt av oss med ved avreisen, ferdig fremkalt og montert. Vi fikk så en grundig og interessant presentasjon av de ulike produktene som produseres av nesten 17000 ansatte på fabrikker rundt om i hele verden. Bl.a. finner vi Danfoss kjølekompressorer i de fleste kjøleskap rundt i de tusen hjem. Etter dette ble vi med rundt i produksjonslokalene hvor det lages og monteres alt fra kjøleskapstermostater til avan-

sert elektronikk.

Siste post på programmet var besøk på bedriftens eget museum. Her ble vi vist rundt av en engasjert museumsbestyrer som hadde arbeidet sammen med grunnleggeren av Danfoss, Mads Clausen. Han kunne bl.a. fortelle at Clausen en gang var en tur i Hønefoss i Norge og synet av fossen her ga ham idéen til navnet bedriften har i dag. Danfoss er m.a.o. 57,14 % norsk.

Vi tok så farvel med vertskapet og satte oss i bussen for transport til hotel Chagall i Ålborg. Om kvelden dro vi sammen ut for å spise middag og etterpå var vi stort sett å finne i Jomfru Anes gade. Lørdag morgen tok vi toget til Hirtshals med togbytte i Hjørring. Vi gikk ombord i

Christian IV litt før kl 1500 og turen over Skagerrak og passasjen forbi tollerne i Kristiansand var vellykket.

Thomas Karlsen

En prat med Hans Fleischer

Fullt navn: Hans Fleischer

Alder: 62 år

Sivil status: Gift

Bosted: Østre Strandgate 66

Yrkestittel: Utviklingssjef

Hva er en perfekt helg for deg?

Avslappethjemmekveld fredag med noe godt å spise, litt golf på lørdag og kanskje en liten fest sammen med gode venner og så en tur på søndag (kanskje på golfbanen?) så en får god samvittighet til søndagsmiddagen!

Hjelper du kona med husarbeidet?

Hun hjelper meg!!

Hva setter du mest pris på hos din kone?

At hun aksepterer meg som jeg er - og nesten aldri maser.

Hva er dine beste egenskaper, tror du?

Rimelig godt humør og kreativitet - tror jeg.

Og dine dårligste....?

Upraktisk og umaksredd.

Er du a eller b menneske?

Ja.

Din yndlingsrett/drikk?

Avkokt torsk med Sandefjordsmør og rødvin.

Hva liker du best på tv?

Hercules Poirot.

Hva leser du helst?

Det blir mest spenningsromaner, men yndlingsforfatter er John Steinbeck.

Favorittmusikk?

Gladjazz - gjerne Robstad-Olsen trad. band.

Hobbyer?

Samvær med venner, reiser, bridge, ballspill - ikke særlig produktivt, men veldig trivelig!

Hva er det verste du vet?

Den var ikke lett. Negativt prat og svartmaling.

Hva slags bil har du?

Honda Civic, 1992.

Verdens vakreste kvinne?

Naomi Campbell (?)

Hva har du på nistematen?

En med pølse, en med gulost og en med makrell i tomat, på selvbakt brød.

Hva gjør deg skikkelig sint?

Folk som maser og stresser med tull.

Hvor kunne du helst tenkt deg å reise i verden?

Vietnam og Bali.

Driver du med fysisk aktivitet?

Altfor lite, men litt golf og sykling blir det.

Er det noe du virkelig "brenner for"?

Det hadde jo vært fantastisk om vi virkelig kunne få fart på Hunsfos-skuta!

Hvis du fikk en million kroner til å gi videre til et godt formål, hvem ville du gitt dem til?

Kreftforskning.

Årets sykkelstur

Onsdag 18. september gikk sykkelturen av stabelen i strålende solskinn, med start fra Snekkerplassen.

Rundt 70 stk. med smått og stort stilte opp (noe skuffende i det flotte været) og syklet rundt Vennesla eller tok turen om Steinsfossen.

Innkomsten var ved avd. 9,

der grillen sto klar med pølser, hamburgere og brus og et samlet styre som vertskap.

Etter at maten var fortært var det leker og konkurranser av forskjellige slag, der også kåringen av mesterkastet var med. Dette ble et familieoppgjør, der mamma Nina og pappa Egil med etternavnet Olsen gikk til topps.

Etter et par timer gikk sola ned i vest, de fleste var sommerkledd, så det gikk naturlig mot avslutning.

Takk for frammøtet til dere som kom.

Hilsen styret i HBIL

*Klar til start
ved Snekker-
plassen*

*Tre søte
jenter venter
på dagens
høydepunkt:
Maten*

*Dagens
vinnerpar i
"stokk-
kasting",
Nina og Egil
Olsen*

..Den gamle garde..

Intervju fra Hunsfosposten nr. 3, 1953

Det er sikkert mange som har ventet på noen ord om Knut Lunden under denne overskriften. Hunsfosposten har lenge hatt ham "i kikkerten", og forleden dag avla vi ham et besøk for å høre litt fra Hunsfos i riktig gamle dager. Knut er jo den eldste av den gamle garde. Til sommeren blir han 93 år, og lenge før de aller fleste av oss andre - vi hadde nær sagt - hadde tenkt å komme til verden, begynte han å arbeide på Hunsfos.

Det er ikke uten en viss spenning vi banker på hos gamle Knut. Det er en tid siden vi har sett ham, og vi lurte på om han er like frisk og ungdommelig som han var sist vi så ham. I hans alder kan det jo gå fort nedad bakke. Men vi kunne spart oss enhver bekymring i så måte. Knut er like spenstig og rak i ryggen. Vi kan ikke annet enn beundre ham der han står og hilser på oss med sitt lune smil. Han ber oss sitte ned, finner frem pipen sin og setter seg selv beskjedent på en spisestuestol. Vil ikke høre tale om at han trenger noen lenestol.

Vi gjør en bemerkning om pipen og spør ham når han begynte å røyke.

- Jeg har røykt skråtobakk siden jeg var guttunge, svarer han, og det ser ikke ut som om jeg har hatt noe vondt av det.

Knut er født i, og har i alle dager bodd i det gamle huset sitt ved toppen av Lundekleiva. Det er over 200 år gammelt og er sikkert et av de eldste hus i Vennesla. Til huset hører et mindre gårdsbruk, som alltid har vært selvstendig. Det vil si det har ikke vært husmannsplass under noen større gård som så mange andre småbruk i Vennesla.

Da Knut var gutt, var det verken skole på Vikeland eller på Hunsfos. På Vikeland var det bare noen ganske få hus, vesentlig husmannsplasser under Vigelands hovedgård, og på Hunsfos fantes det i det hele tatt ikke hus før fabrikk ble bygget. Knut og søsknene - de var 4 i alt - gikk på skole på Kvarstein. Det var langt å gå for dem, særlig om vinteren når de måtte stampe i sneen.

- Vi var ca. 40 elever på skolen, forteller han. Vi gikk hver dag og hadde 3-4 timer om dagen.

Læreren het Bernt Robstad og var fra Øvrebø.

Det var nok litt av hvert som foregikk på skolen i den tiden. Vi har oppdaget at Knut ikke er så lite av en skøyer, og han kunne sikkert fortelle om mer enn en skøyerstrek han har begått på skolen, men det er Hunsfos og arbeidet hans der vi skal snakke om. Vi skal bare nevne at Knut også er konfirmert i Vennesla, og presten som konfirmerte ham, het Meisterlin.

- Mestforlein kalte far ham, sier han.

- Når begynte du så å arbeide? spør vi.

- Det var som vanlig i den tiden straks etter konfirmasjonen. Først gikk jeg en kort tid i lære hos en smed og hjulmaker i byen. Sommeren 1880 begynte jeg i smia på Hunsfos. Otterelvns Papirfabrik het det den gangen. Jeg husker godt da fabrikk ble anlagt i 1873. Det var en løytnant Kirsebom som var bestyrer da jeg begynte. Der var ca. 100 mann i arbeid da, og der var bare en papirmaskin, som forresten var av engelsk opprinnelse. Det var 2 mann i smia og 2 hjelpegutter. Smia - eller Smelja som den ble kalt, lå omtrent ved nedre enden av kubbhaugen. Der var nok å bestille, for nesten alt måtte håndlages. Jeg husker en gang vi laget en 4 tommers aksel som var 30 fot lang. Den ble sveiset ved oppvarming og ble slått sammen. Vi hadde opp til 40 kg på blåsebelgen. Etterpå ble den dreiet på verkstedet. Dette lå i flukt med smia. Der var dør inn fra denne.

På verkstedet var det bare 2 mann i den tiden, hvorav den ene betjente dreiebenken, som var av den gamle sorten, selvfølgelig. Den ble drevet av en rem eller rettere sagt vaier, som stod i forbindelse med sliperiet. Verkstedet var et godt stykke fra sliperiet, så vaieren var minst 50-60 meter.

Det var greit å arbeide i smia, forteller Knut videre, men av og til måtte han inn og smøre maskinen, og da kunne det nesten gå på livet løs når han skulle kripe under og mellom alle de remmene der da var. Men Knut kom aldri ut for noe uhell.

Underanleggsperioden

mellom 1910 og 1920 var han borte fra fabrikk 2-3 år og drev helt for seg selv. Kom så tilbake og stod i smia til sommeren 1936, da han gikk av på pensjon. Et par år etter fikk han kongens fortjenstmedalje.

Vi nevnte at det ingen bebyggelse var på Hunsfos før fabrikk ble bygget. Øya var ikke annet enn en skogbevokset holme, hvor ungene gikk på oppdagelsesferd med pil og bue. Der fantes visstnok en skarve bro over til den, men det var bare løse planker en gikk på. Midt på øya var det en liten dam, omtrent der hvor den øvre inngangen til P.M.V. er.

Men så ble det slutt på idyllen da Otterelvns Papirfabrik ble dannet. Øya eides av Endre Moseid. Han solgte den til det nye selskapet og fikk godt betalt for den, forteller Lunden.

- Hvem var det som deltok i byggingen av fabrikk?

- Det var mest folk fra bygda. Samtidig med byggingen av fabrikk ble det satt opp en bestyrerbolig, som også tjente som kontor den første tiden. Det ble dessuten bygget et lite hus som gjorde tjeneste som en slags spisebrakke.

- Trass i at det var lang og slitsom arbeidsdag hadde dere vel litt moro av og til i gamle dager?

- Det var'kje kon leven, svarer Knut kjøpt og ler.

Det var nok litt drøyt sagt, men litt av hvert foregikk det saktens, og på vårt spørsmål om Knut kan huske noen komiske hendelser får vi ut av ham at han en gang narret en tysker som het Bødicker ut i dammen. Ved land lå det nokså meget sagflis. Det så ut som en flåte, og Knut spurte ham om de ikke skulle ta seg en tur ut på flåten.

- Du må gå først, sa tyskeren.

- Nei, du først, sa Knut, og dermed hoppet tyskeren ut - og rett i vannet. Han var visst ikke særlig svømmedyktig, for han greide ikke å kare seg i land igjen før han var drevet over til den andre siden av dammen. Det var en 15-20 meter over dit.

En gang fikk Knut og en annen narret en kamerat - la oss kalle ham Gustav Pedersen - til å male forbokstavene sine på

dødøren. De spurte ham om han ikke hadde sett noe sted at det stod W.C. på døøren. Jo, det hadde han da sett. Det skulle bety Walter Cross eller noe lignende sa de til ham, og dermed gikk mannen hjem og malte G.P. på sin spesielle dør.

Men det var ikke bare Knut som fikk det til å gå ut over andre. Vi har latt oss fortelle at kameraene var flittige til å gjøre gjengjeld. En gang hadde de stappet krutt ned i pipa hans og lagt tobakk på toppen. Da Knut skulle tenne pipa, blåste selvfølgelig hele greia i taket, men Knut tok det med godt humør.

Lønnen var jo ikke rar i gamle

dager, og Knut hadde stor familie. Det ble hele 14 barn til slutt, og det skulle noe til å kle og mette så stor en flokk. Knut måtte derfor henge i når han kom hjem også. Han bygde seg sin egen smie, og der hendte det ikke så sjelden at både konen og flere av barna måtte være med og hjelpe. Tone og Knut slo, og ungene blåste belgen.

Som oftest gikk barna opp til Hunsfos med middagsmaten hans. Da kunne han ta seg en hvil med det samme han kom hjem, og så begynne på igjen med fornyede krefter. Ofte kunne han arbeide til 10-11 om kvelden. Han sier selv at den hvilen trengte han, ellers

kunne han ikke holdt ut å arbeide så lenge. Det høres ut som han kunne kunsten å slappe av når det trengtes. Det er kanskje en av grunnene til at han har holdt seg så frisk opp igjennom årene. Aldri har han vært ordentlig syk. Han har bare vært på sykehus en gang. Det var for å få bort noen byller i nakken, forteller han.

Leser gjør han enda og hører sannelig også godt. Han er sluttet med å sykle, men spaserer enda gjerne helt til Vennessla. Vi vil håpe at han får beholde sin gode helse så lenge han skal leve, og ønsker den gamle hedersmann en fortsatt lys og lykkelig alderdom.

Bert.

Skift 5 på tur

Sosialt fellesskap og trivsel er viktig for oss alle, ikke minst for oss skiftarbeidere som jobber i forskjellige avdelinger og har lite tid til å treffe hverandre. Man er jo på nikk med de fleste på skiftet, men det er langt fra alle man kjenner. Dette går det an å gjøre noe med.

Det var nettopp det Jan Egil Nordahl og Knut Aas gjorde da de ba med hele skiftet på sjøtur til Auesøya. Mandag den 19/8 som var blinket ut til turdag, viste seg å bli den beste sommerdagen til da. En gjeng hadde reist ut dagen før for å plukke krabber. Ei krabbe ble observert, det var det hele, slik at menyen bestod ikke av krabber. Vi gjorde i stedet et innhugg hos slakter Eidet av diverse godsaker.

Vel fremme startet vi med en fiskekonkurranse. Dag Eivind Olsen hadde med seg gitaren, og sammen med turkoret sang og spilte de for fisk og fiskere over land og strand, helt til gitar og kør gikk i sjøen. Vannet var godt, men veldig vått. Det var dårlig fiske, men litt halte vi opp. En suveren vinner ble Einar Fidje med sine to fisk, dobbelt så mange som nestemann. Han fikk dermed førstepremien, som var en flott kniv.

Jan Olav Lunden hadde konstruert en større grill spesielt til turen, denne fungerte fantastisk, etter bruk ble denne gitt som gave til Vesøy feriested. Stallemo, Ravnevand og Heggland viste seg å være rene grillmestere. Kjøttet var bra, slik at måltidet ble førsteklases.

I det hele tatt en fin tur, som frister til gjentagelse.

Svein Tore Andersen

Førsteklasses grillmat!

Vidar Stølen og Stein Foss slapper av og koser seg!

Besøk hos Creation, Tyskland

I julenummeret av Hunsfos-posten skrev jeg om "Det nytter". Dette gikk ut på å fortelle om vår intense innsats på PM6 for å oppnå en hvithet på vår MG tapetposter som var akseptabel for AS Creation. I fjor leverte vi ca 1500 tonn tapetposter til firmaet, og hittil i år har vi levert ca. 500 tonn mens kvantumet kunne vært over det dobbelte hvis PM6 hadde produsert etter antatt budsjett.

For et par uker siden fikk Joachim Watterodt hos vår agent Gratenaus & Hesselbacher og undertegnede invitasjon fra Hr. Schneider administrerende direktør hos AS Creation til å komme og være med på innvielse av deres nye fabrikk som ligger 20 km fra deres nåværende fabrikk. Jeg må si det med en gang, det ble en opplevelse av de rent sjeldne i hvertfall når det gjelder det som foregår innenfor tapetverdenen.

Fabrikken som er totalt nybygd og ligger nydelig til på en høyde med skogkledd berglandskap omkring er enormt stor og bygget for fremtiden. Foreløpig har de installert en Sciavi 9 farvers vannbasert dyptrykksmaskin, en pregemaskin, en lamineringsmaskin, en helautomatisk rullmaskin og pakkemaskin i en linje. Deres totale produksjon i begge fabrikker fra 1996 er budsjettet til ca. 25/26 mill tapetruller. I deres nye fabrikk som ligger i Wiehl-Bomig er der 65 personer ansatt og i Gummersbach ca. 200. Den nye fabrikk har kostet DM 42

mill. og ved å gange dette med 4,4 får vi beløpet i norske kroner. Ikke noe dårlig innsats i et marked som noen mennesker tror har et dårlig liv foran seg.

Ting som er av veldig stor interesse for fremtiden er at de har tanker om å begynne med PVC spreading og det burde absolutt være interessant for Hunsfos og PM5. Idag kjøper de hvit vinyl fra Chamberlain Phipps eller fra Abelia i Frankrike. I sin tid kommer nok Gummersbach fabrikken til å bli stengt og det er tvilsomt at noe av maskineriet blir overført til Wiehl Bomig hvor det er mest sannsynlig at de vil installere nytt og moderne maskineri. Etter at papiret er ferdig trykket og pakket i kartonger er det så og si ikke et menneske å se lenger. All transport fra da av er fjerndirigert på robotstyrte vogner og heiser, og i lageret stables det opptil 25 paller i høyden og robotheisen går inn og plukker ut paller mens en annen etterfyller med nye paller. Siden går papiret fullstendig på fjernstyrte skinner frem til opplastingsrampen og først da dukker det opp en mann som stabler varene inn i containeren eller traileren som står parkert utenfor lasterampen.

Tilstede var ca. 250 inviterte, men av papirleverandører var det kun Kämmerer og Homburger i Tyskland og Hunsfos, Norge. Ikke dårlig! Kämmerer er nok leverandør av duplexpapiret som de kjøper i 150 g/m². Homburger er leverandør av det papir som vår MG Poster lamineres til. På

lageret så vi imidlertid også en del ruller av Matussiere & Foret som nok er backing papir, videre var der også Kangas papir som er topp-papir da Hunsfos ikke har kunnet levere 70 g/m² poster til AS Creation i år, og videre så jeg en enslig Kyro rull.

Vi fikk overrakt adm. dir. et Hamburg byvåpen flagg, et norsk flagg, et Saulostearinlysett + en Hunsfosbag og en del brosjyrer med takk for invitasjonen.

Til stede var representanter fra deres kunder fra Belgia, Kina, Holland, Italia, Estland, Østerrike, Polen Spania, Russland, Tsjekkia, Ungarn og Frankrike. De satser for øyeblikket sterkt på Russland og tidligere øststatland hvor de mener at utviklingsmulighetene er betydelige. Et firma som satser så enormt på sin tapetfremtid burde absolutt være en viktig partner for Hunsfos med sin tapetfremtid filosofi, men en ting er sikkert de kommer ikke til å gi noe ved dørene hverken med hensyn til pris eller å akseptere en kvalitet som ikke er 100%. Ønsker vi å være med i teamet må vi nok arbeide hardt for det. Vi har gjort diverse forsøk på å få personer fra AS Creation på besøk til Hunsfos, men forståelig nok synes det som om de for tiden har mer enn nok med å få orden på sin egen nystartede bedrift samt å prøve og tjene inn noen penger til å betale sin store investering.

A. Skagestad

Båttur med skift 1

Torsdag formiddag, den 18. juli lastet vi opp i bussen på snekker-plassen. I alt var vi 24 stykker. Det var en aldeles praktfull dag. Sola strålte fra skyfri himmel. Shorts, solkrem, solbriller og kikkert var på plass.

Vi dro til Skotteviga Familiecamp der to romslige redningsbåter skulle frakte oss til destinasjon Ausøya (vis a vis Vesøya).

Vi lastet opp med mann og mus, god mat (reker og grillmat) og god drikke (øl og kaffe). Vi tøffet så avgårde i Blindleia med kikkerten stand by, i håp om å se noen lekre nymfer på vår vei.

Vel en time senere nådde vi Lillesand hvor kaptein Bryne ledet mannskapet trygt i havn. Noen følte trang til å handle litt, andre var litt trengte og følte trang til å løsne litt på livreima. Omsider kom vi oss videre. Etter nok en times tid, med mange fine hytter, svaberg og knøs, var vi fremme ved Ausøya.

Litt problemer var det å få lagt skikkelig til land p.g.a. grunt vann. De fleste kom seg allikevel greit i land. Bortsett fra en kar da som absolutt skulle bade. Med både klær, ryggsekk og sko tok han et omvendt mageplask (baklengs ryggplask). «Vannet var godt» sa han.

Vi fant en fin liten plenfleck, med litt sauelort på kjøpet, hvor vi slo leir. Det ble så klart for første bordsetting. Reker, loff og øl. Et sant herregårdsmåltid. Maten ble fortært godt akkompagnert av gode vitser og historier, da spesielt fra Rolf (Bryne) og Albert (Ugland).

Etter hvert tok noen seg et bad, noen spilte fotball og volleyball og noen rett og slett bare pratet og riktig storkoste seg i det nydelige været.

Tiden fløy avgårde, og før kvelden ebbet ut og vi ble hentet av båter fra Vesøya, fikk vi tid til litt grillmat servert av grillmester for kvelden, Ingvald Kristiansen.

Vi ble alle enige om at dette måtte gjentas årlig. Det ble en stor suksess, som ikke minst skyldes at alle i utgangspunktet var positive. Det eneste som manglet var trekkspillet til Albert.

En stor takk til Rolf Bryne som var hovedansvarlig for tiltaket. Meget godt planlagt og gjennomført.

Paul T. Joreid

Triumph of the human spirit

PARALYMPICS 1996, ATLANTA

Som kanskje flere av leserne vet, så deltok Bjarne Abrahamsen og undertegnede i Paralympics i år. Hunsfosposten har bedt meg om å skrive et lite reisebrev fra oppholdet i Atlanta.

PARALYMPICS

Først litt om paralympics. Dette er OL for oss som har et fysisk handikap. Det konkurreres i de samme idrettene som i ordinært OL. Noen idretter er allikevel spesielle, sånn som rullestolkjøring, rullestolbasket og sittende volleyball (som er vår idrett). Siden det er så mange former for handikap blir mange grener delt opp i klasser, slik at konkurransen skal bli mest mulig rettferdig. Dette medfører at prestasjonsnivået i de forskjellige klassene blir høyst variabel. Handicapidretten er på sterkt frammarsj i mange land og prestasjonsnivået blir stadig høyere. I enkelte idretter er nivået på høyde med ordinær idrett. Dette gjelder spesielt rullestolbasket, sittende volleyball og enkelte klasser innenfor svømming og friidrett. Visste du at verdensrekorden i høydehopp for menn med ett ben er 2,08 meter!!

Årets Paralympics samlet ca 4000 deltakere og totalt ble det akkreditert ca 10000 mennesker. Tilsammenligning er dette arrangementet større enn OL på Lillehammer.

FORBEREDELSEN

Etter en lang og krevende oppkjøringsperiode reiste vi over til USA 10 dager før lekene skulle starte. Den norske troppen ble samlet i Oslo 4. aug. og forlot fedrelandet samlet 5. aug. Turen over til Atlanta tok omtrent 1 døgn. Fra Atlanta kjørte vi 3 timer sørover til en liten sørstatsby som heter Albany. Her skulle vi tilbringe de viktige dagene før alvoret braket løs. Vi ble innkvartert på et college hvor standarden var heller laber. Et liv i luksus er totalt ukjent for oss. Første dagen i Albany ble benyttet til avslapping etter den lange reisen. Varmen og den høye luftfuktigheten førte til at vi satt mye inne. De neste dagene ble fylt opp med trening og atter trening. 2 økter pr. dag skulle forhåpentligvis hjelpe oss å få marginalene på plass. Mye fysikalsk behandling skal til for å forebygge skader. Fritid blir det derfor svært lite av. Noen av oss hadde tatt med sykkel, så det ble noen sykkelturner inn til byen. Etterhvert ble det kjent at den norske troppen var i byen og folk stoppet oss i gatene og ville vite hvordan vi hadde det. Vi ble positivt overrasket over gjestfriheten som de viste oss. Tv-stasjoner dukket opp under trening og selv var jeg i studio under ett kveldsprogram. Etter 6 dager med intens trening var tiden inne til å pakke kofferten igjen

ATLANTA! HERE WE COME...

Turen opp til Atlanta skulle bli lengre enn planlagt. Vi skulle til flyplassen hvor akkreditering skulle foregå. Nå viste det seg at bussjåføren ikke visste hvor denne bygningen var. Etter å ha krysset flyplassen i alle himmelretninger i en time fant han endelig fram. ID-kort ble utlevert. Dette kortet er livet vårt under oppholdet. Mister vi kortet vil vi bli nektet adgang til OL-byen, busser og konkurransehallen.

Etter mye bæring av bagasje kunne vi endelig slappe av med en kopp kaffe (medbrakt fra Norge). Volleyballaget hadde blitt fordelt på flere leiligheter. Egoistiske som vi er aksepterte vi ikke dette. Etter å ha gjort oss litt upopulære i den norske troppen, fikk vi det som vi ville. Vi var de eneste som skulle delta i lagidrett, så vi hadde problemer med å få forståelse for at vi måtte bo sammen.

Dagene fram til åpningskampen gikk til trening, inspeksjon av kamparena og til å komme inn i nye rutiner. Det å bo i en leir med så mange forskjellige nasjonaliteter samlet på et sted er spesielt. BESPISNING er et kapittel for seg selv. Lange køer for å få mat. (stort sett hamburgere og scrambled eggs). Mange gode prestasjoner blir utført i spisesalen i Paralympics. Utøvere uten armer f.eks. De sitter med beina på bordet (barbeint) og bruker tærne til å holde bestikket. Det blir en spesiell atmosfære når så mange "rare" mennesker er samlet på en plass.

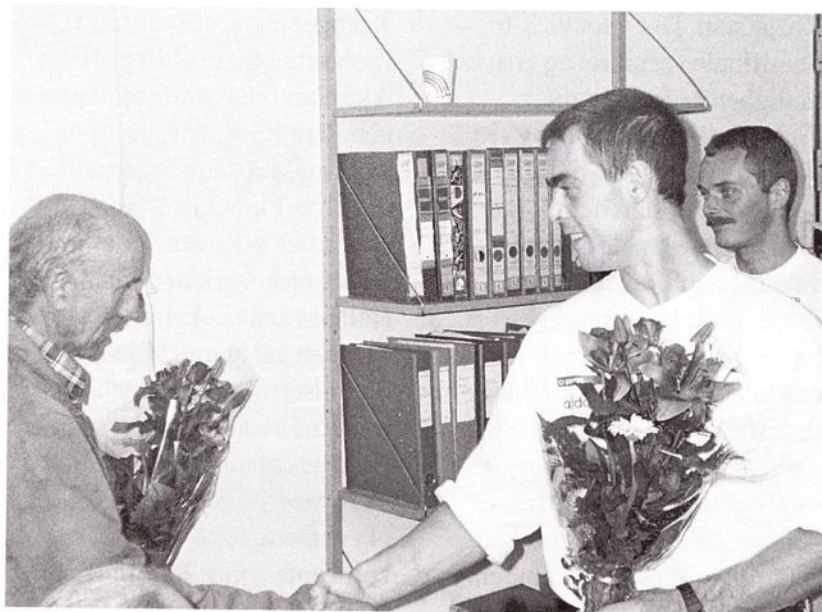
ÅPNINGSSEREMONI

Siden flere av oss volleyballspillere har vært med på flere OL, vet vi at åpningsseremoni er VM i venting. Derfor var det flere som ikke gadd å delta. Bjarne og jeg valgte å delta og historien gjentok seg. Time etter time ventet vi. Hele 6 timer ventet vi for å komme inn på stadion. Det kan ikke beskrives med ord hvordan det føles å gå inn på stadion under det norske flagg og 80000 tilskuere som jubler. Det påfølgende showet ble fiasko for oss. Lyden var elendig nede på banen hvor vi satt. Det var flere kjente personligheter som deltok, bl.a. Al Gore, Christoffer Reeves, Jerry Hall og Aretha Franklin. For å unngå nye timer i kø gikk vi før showet var ferdig. Det var allerede midnatt og vi skulle spille kamp neste dag.

KONKURRANSENE STARTER

Endelig skal det hele starte. Åpningskampen er alltid spesiell og vanskelig. Lysten på å komme igang er stor for alle spillerne. Ukraina var motstander, et lag vi aldri har tapt for, men viser stor framgang. Noe skuffende var det at det var så lite publikum, men de som var der skapte god stemning. Etter oppvarming og presentasjon av lagene starter kampen. Kampforløpet ble slik vi forventet. Noe overivrige nordmenn som kontrollerte kampen mot hardt kjempende ukrainere. Vi vant 3-0 og var storfornøyd med det. Det er viktig med en god start. Etter TV-interjuer, autografskrivning, uttøyning og en herlig dusj kjører vi tilbake til leiren (30 min kjøretur).

Etter dette kom kampene på løpende bånd. Først Sverige (seier 3-0), så Tyskland (seier 3-

Blomsterverrekkelse fra HBIL

0). Vi hadde forventet å slå Sverige greit, men den klare seieren over Tyskland var meget sterk. Tyskerne hadde satset mye denne gangen og SKULLE slå oss. Etter dette klare tapet klarte aldri Tyskland å komme tilbake og ble nr. 5

Så møtte vi vertslandet USA. Laget hadde ikke noe særlig internasjonal erfaring. USA slapp kvalifisering som vertsnasjon. I denne kampen satte vi en uslåelig rekord. Seier 3-0, hvor alle settsiffer ble 15-0. Totalt 45-0. Så gode var vi og så dårlig var de. Mer er det ikke å si om den kampen.

Nå gjenstod det bare en kamp igjen i puljespillet. Vi hadde vunnet våre kamper og det samme hadde vår motstander Nederland gjort. Begge lag var gått videre i turneringen, men kampen var viktig med tanke på de påfølgende kampene. Vinneren ville ikke møte Iran før evt. finale. Iran har dominert vår idrett i 10 år og er en parallell til drømmelaget i basket.

Kampen mot Nederland ble uhyre jevn. Etter å ha ligget under 2-0 i sett og stillingen 3-10 i tredje sett, snudde vi kampen.

Vant 3. og 4. sett og det hele måtte avgjøres i et 5. sett. Det settet vant vi 15-13 og jubelen stod i taket. Hollendere lå på gulvet og trodde ikke det som hadde skjedd. Flere av spillerne tok til tårene. De hadde satset enormt foran dette mesterskapet. Vi jublet uhemmet, de gråt. Slik er volleyball, uavgjort eksisterer ikke. Etter å ha tapt for Nederland flere ganger tidligere i sommer fikk vi en herlig revansj når det virkelig gjaldt. Nå hadde vi virkelig fått "go" i laget.

Etter å ha vært i USA i 2 uker kunne vi endelig bevilge oss en fridag før sluttspillet skulle starte. Dette ble den eneste fridagen vi hadde under hele oppholdet, så dette var ingen ferietur. Fridagen ble benyttet til leie av limousin. 11 personer inn i en over 9 meter lang limousin med kvinnelig sjåfør vakte oppsikt når vi sklei gjennom Atlanta sentrum. NRK fikk nyss i vårt påfunn og lagde en liten reportasje. Det var litt dyrt men vi fikk et minne for livet.

Etter å ha shoppet tok vi en tidlig kveld, viktige dager stod foran oss.

Kvartfinalemotstander ble

Kazakstan. Der vant vi 3-0. Semifinale var sikret og vi øynet mulighetene for medalje. Finland var motstander og vi visste det ble vanskelig. Riktignok hadde vi slått dem før i år men finnene hadde overbevist på veien til semifinalen. Dette skulle bli en merkelig kamp. Mye nerver er innblandet i en så viktig kamp, men i tillegg til dette fikk vi uvær. Lynet slo flere ganger ned i hallen. Lyset gikk og air-condition ble slått ut. Kampen ble utsatt og spenning steg. Omsider startet kampen. Tidlig i kampen fikk vi kjempeproblemer med den høye temperaturen og fuktigheten i hallen. Air-condition out of order!! Gulvet var kliss vått og vi hadde problemer med å få feste slik at vi kunne bevege oss skikkelig. Som kaptein henvendte jeg meg tre ganger til juryen for å få utsatt kampen til neste dag. Klokka var da allerede 11 på kvelden. Juryen viste ingen forståelse og kampen som nærmet seg parodi fortsatte. Kampen ble meget jevn. Igjen ble stillingen 2-2 og kampen måtte avgjøres i et 5.sett. Dette vant vi 15-10 og dermed var målet nådd. Vi var klar for å spille en olympisk finale!

Programmessig vant Iran den andre semifinalen over Nederland 3-0. Alt var som det skulle.

FINALEN

Den store dagen kom og kampen nærmet seg. Stemningen i laget var god og avslappet før kamp. Da vi kom ut til hallen begynte uværet igjen....

Bronsefinalen var godt igang (Nederland - Finland). Lynet slo ned, lyset gikk og tankene gikk tilbake til semifinalen. Skulle finalen bli ødelagt av lyn og torden. Bronsefinalen ble avbrutt

3 ganger p.g.a. strømbrudd. Problemet for oss blir at vi vet ikke når vi skal starte oppvarmingen. Laget vårt er rutinert og jeg tror vi taklet dette bedre enn iranerne. Finland tok bronzen etter seier 3-1 over Nederland. Alle gjorde seg klar til finalen. Hallen var på kokepunktet før kampen var igang. Vi hadde mobilisert alt av nordmenn og iranerne hadde gjort det samme. De norske hadde tatt tribunen som iranerne hadde hatt tidligere uken. Dette resulterte i noen konfrontasjoner, bl.a. ble flere norske flagg ødelagt av fanatiske iranere. Det ble kamp om hvem som skulle vinne på tribunen. Det dirret skikkelig når vi marsjerte inn i hallen. Det er en fantastisk herlig følelse og oppleve et slikt trykk. Etter kort oppvarming på centre-court var kampen igang. Vi hadde bestemt oss på forhånd å kline til fra start. Gjenge de så gjenge de!!

Alt stemte. Vi tok Allah's krigere på senga og vant første sett 15-12. Støynivået nådde de store høyder. Det blir vanskelig å høre når dommeren blåser, men finaler skal være slik. Det er deilig, det er volleyball på sitt beste.

Nordmenn på tribunen ante sensasjonen andre redde for helsa, hva gjør iranerne hvis de taper?

Sett nr. 2 ble ikke så spennende, vi tapte ganske klart, tror vi fikk 5 poeng. Tredje sett ble jevnspilt. Det varte i hele 40 minutt!! Allikevel tapte vi 7-15. Vi forsøkte det vi kunne men vi var ikke gode nok. Tapte også fjerde sett og dermed var kampen over, tap 1-3. Hallen gikk amok. Etter 5 min. var banedekket fylt med roser og elleville iranere. Så nærme gullet men allikevel fjernt.

Vi er fornøyd med sølv-

medaljen men vi hater å tape kamper. Det var litt tungt etterpå men vi kom over det. Vi hadde gjort en kjempeturnering og veien ned til 5-6. plass er meget kort !!

Så ble det premieutdeling og masse styr, først klokken halv tre på natta var vi hjemme.

Dagen derpå ble brukt til vasking av klær. På kvelden var vi invitert til privatfest hos noen fastboende nordmenn. Da smakte en kald Bud ekstra godt.

Som dere skjønner var det svært lite fritid der borte. Hverken Bjarne eller jeg har vært i Atlanta by? Livet man lever i en slik periode er totalt forskjellig fra det vanlige. Etter finalen er det bare en ting som står i hodet på deg: Komme sæ heim te Vennesla!!

Etter mye pakking og litt rydding.....satte vi oss på flyet

GOODBYEATLANTA!!!!

Trøtt som få landet vi 30 timer senere på Kjevik, herlig LUFT!!

Masse folk hadde møtt opp bl.a. kone og barn som en hadde savnet mye mot slutten av oppholdet.

Etter at vi kom hjem har det vært mye oppmerksomhet rettet mot oss. Vi setter pris på at folk har registrert det vi har vært med på, selv om vi er dypt skuffet over mediadekningen her hjemme.

Vi takker for oppmerksomheten vi fikk fra HBIL og takker spesielt bedriften med Øivind Stærk i spissen for at vi fikk fri.

Etter å ha reist nærmest verden rundt med volleyballen de siste 10 år, så er borte bra men Vennesla best. Ha en nydelig høst!

*Sportslig hilsen
Bjarne og Ole Kristian*

NORSK WALLBOARD'S SIDER

Fabrikkens gang

Etter en solfylt august måned, etter endt ferie for de fleste og med alle i god gjenge igjen skal vi se på tallene for bedriften i årets åtte første måneder.

Produksjon pr. 31.08.96

Std. vegg/takplater	2764 tonn
Malte plater	9094 tonn
Gulvplater	821 tonn
2-6 mm tynne plater	5398 tonn

Total produksjon 18655 tonn

Inkludert endring av beholdning på mellomlager. Oppstarten etter ferien gikk meget bra, med lite stopp og lite vrakkjøring. Arbeidene i ferien ble stort sett utført i henhold til planen og alt gikk problemfritt for seg, fabrikkene ble skikkelig rengjort og alt var såre vel. Tre ukers produksjon er flyttet fra første til annet halvår på linje to, derfor skal presse to gå kontinuerlig helt til uke 48. Den

siste perioden har vi hatt en del strømtekniske problemer grunnet tordenvær og problemer hos VAE.

Salg pr. 31.08.96

Std. vegg/takplater	3021 tonn
Malte plater	6576 tonn
Gulvplater	736 tonn
2-6 mm tynne plater	4565 tonn
Eksport	3299 tonn

Totalt salg 18197 tonn

Innlandssalget er 2% bedre enn budsjettet, mens eksporten er lavere enn budsjettet, totalt er vi 1% under budsjettet. Markedene som svikter oss er spesielt Sverige og Danmark, mens Holland er over budsjettet. Sverige sliter med stor arbeidsledighet og usikkerhet, derfor er det få svensker som våger å bygge bolig, boligbyggingen i Sverige er pr. i dag på et lavmål. Skal vi klare våre budsjetter er det utrolig viktig at vi

lykkes på våre eksportmarkeder og da tenker vi spesielt på Sverige, Danmark og Holland. På innlandsmarkedet har vi oppnådd et bra salg av sutakplater og standard veggplater, mens vi har en svikt på våre malte produkter. Svikten på malte kan ha sammenheng med den langvarige elektrikerstreiken, der flere prosjekter stoppet opp.

Prosjekt +5 mill. går videre og her blir det gjort et veldig bra arbeid. Effekten av dette arbeidet og alle ideene som har kommet fram vil vi først få effekt av til neste år.

Virkesforbruket er kommet ned på et normalt nivå igjen, samtidig som prisene på virke har blitt redusert for andre halvår.

Økonomisk er vi etter budsjett i første halvår, men med en god høst vil vi klare å opprettholde våre budsjettmål.

Teknisk fagskole

I snart fire år har to av våre faste elektrikere sittet sammen 2-3 kvelder hver uke for å fullføre elektroautomatiseringslinjen ved Teknisk Fagskole. De to er elektroformann Torfinn Salvesen og reserveformann Otto Steinsland. Otto forteller at de to første årene foregikk mesteparten av undervisningen på skolen i byen, men de to siste årene har det vært mest mulig selvstudium. De har hatt anledning til å lese og arbeide med skolen noen timer av deres ordinære arbeidstid.

Forts. neste s.

Otto Steinsland og Torfinn Salvesen på skolebenken

Forts. fra forrige s.
Eksamen blir tatt på Teknisk Fagskole i Kristiansand, og som privatist må de avlegge eksamen i alle fag. De har i tillegg tatt en del kurser som supplement til den ordinære undervisningen, disse kursene

har vart flere dager og blitt arrangert rundt om i landet. Dersom en som elektrikere skal holde seg ajour med det som skjer innen automasjonsfaget er en nødt til å videreutdanne seg, og tenker en litt framover står en mye sterkere som søkere på nye

jobber. Høsten blir knallhard for de to «studentene», de planlegger å avlegge eksamen til jul. Hunsfosposten vil med dette ønske de to lykke til med eksamen, og vi håper at bedriften får noe igjen for videreutdanningen.

Norgesmester Vidar Bakke

Vidar Bakke på seierspallen

Endelig har vi fått en norgesmester her på bedriften, Vidar Bakke, som kjører dragracing, vant sitt første norgesmesterskap i B-klassen. Alle som tar inn TV-Norge eller TV3 fikk se en spennende og flott konkurranse med alle de beste kjørerne i landet på plass. Før siste runde i Mo ledet Vidar sin klasse, det hadde vært nok bare å kruse seg gjennom rundene for å vinne tittelen, men som den konkurransemann han er satset Vidar for fullt og kjørte raskest av samtlige uansett klasse, selv om han måtte kjøre på lånt sykkel da han fikk motorhavari på sin Yamaha. Vidar forteller at han har fått seg en ny sykkel, en 88 modell Yamaha 750 kubikk, som yter

hele 125 hestekrefter. Dette er en sykkel som har vunnet Norgesmesterskapet i klasse A tidligere. Vidar har trent mer systematisk og trener sammen med andre fra klubben HemoRiders i Kristiansand, sammen reiser de til Rudskogen for å trene. Konkurransen i år gikk over fem løp a 20 runder og Vidar vant samtlige runder med klar margin. Sammen med sin kone, som også deler de samme interessene, har de gått til innkjøp av en kombibil som de frakter syklene i, i denne bilen har de også innredet senger slik at de kan overnatte. I hele sommer har de kombinert konkurransene med litt ferie og fridager, dette gjør det hele mer sosialt og familievennlig. Fra neste sesong må Vidar satse

enda hardere, da tar han nemlig steget opp i den gjeveste klassen, det at han fra da av er A-kjører innebærer at han kan delta i samtlige internasjonale løp. Dette betyr at utgiftene øker betydelig, sykkelen han har i dag må oppdateres for flere tusen kroner, mens en ny koster fra en halv årslønn og oppover. Fram til nå er det Hafnor som har sponset Vidar med alt i deler og driftsmateriell, kanskje kunne det være en fin måte for Wallboarden/Bygggma å markedsføre seg på. Vidar har vist at det nytter, han står på og han har ambisjoner om å nå mye lenger, vi vil med dette gratulere Vidar med en stor bragd og ønsker han lykke til i neste sesong.

Norsk Wallboard ISO-sertifisert

Fra venstre: Jan A. Hestås, Arne Bedringås fra Veritas, Helge Håland

Etter en lang prosess har vi på Norsk Wallboard fått ISO-9001 sertifikat. Overrekkelsen fant sted tirsdag den 10. september og ble foretatt av Arne Bedringås fra Det Norske Veritas. Alle ansatte var samlet på plenen foran kontorbygget, hvor ledelsen spanderte bløtkake og kaffe på alle sammen. Sertifikatet vil gi oss enda større tillit som produsent, sertifikatet er avgjort en fordel ved markedsføring i utlandet og da spesielt i Tyskland, og det vil føre til at vi reduserer våre kostnader innad i bedriften.

Arbeidet med å innføre et kvalitetssikringssystem startet allerede for tre år siden, Helge Håland ble ansatt som kvalitets-sikringssjef og med hovedansvar for innføring av kvalitetssikringssystemet.

Prosjektorganisasjon ble opprettet med en egen styringskomite og i alt elleve arbeids-

grupper.

Veritas var på bedriften og arrangerte kurs for de som ble mest berørt av systemet.

I startfasen tok en sikte på å bli sertifisert allerede høsten 94, men det viste seg snart at arbeidet var mer omfattende enn noen ante. Det ble underveis besluttet at en burde innarbeide systemet bit for bit i de respektive avdelinger, dette ble gjort for at de enkelte raskere kunne bli fortrolig med det nye systemet. Slik ble systemet gradvis innført i hele vår organisasjon og arbeidet var ferdig høsten 95. Systemet ble presentert for Det Norske Veritas, som skulle stå for sertifiseringen, og de fant seks avvik som vi måtte utbedre inne uke åtte i år. Førstegangsrevisjon av vårt kvalitetssikringssystem ble foretatt i april i år, Veritas fant noen avvik som vi måtte lukke i løpet av august måned, ingen av avvikene var alvorlige. Vi ble anbefalt

å jobbe videre med systemet og Veritas regnet med at vi ville bli sertifisert i løpet av september. Alle avvikene ble lukket og ved annengangsrevisjon i slutten av august fant Veritas at alt var i orden og anbefalte at vi ble sertifisert etter ISO-9001 standarden.

Bedriften har i denne forbindelse mye å takke prosjektleder Helge Håland for, han har nedlagt et enormt arbeid for å få dette systemet innført ved bedriften. Dette understreket også adm. dir. Hestås da han mottok sertifikat fra Veritas, Hestås understreket også at sertifikatet ikke måtte bli noen sovepute for organisasjonen, vi får stadig Veritas på besøk slik at vi må holde systemet i topp trim hele tiden, sertifikatet fører til at vi blir en mer seriøs bedrift, vi må videreutvikle systemet og bruke det som det verktøyet det er, understreket Hestås til slutt.

Wallboardmesterskapet i skyting

Det årlige wallboardmesterskapet i skyting ble arrangert på skytebanen før ferien.

Deltakelsen var meget bra, spenningen var stor og forberedelsene hos de fleste var vel så som så. Vilde lageret klare å forsvare sin seier fra lagskytingen fra i fjor, eller var det bare et blaff da de veldig overraskende vant lagskytingen i 95. Svaret på dette kom veldig raskt, lagerfolkene skjøt som normalt dette året og havnet totalt langt nede på resultatlisten. Ved årets skyting ble det prestert mye bra skyting, stemningen var stor, skuffelsen var stor hos enkelte da anvisningen kom, unnskyldningene er mange, noen av disse er gode, men det er tross alt personen bak geværet som er det viktigste. Vinner av årets skyting ble ikke helt uventet Dreng Thomassen med 145 poeng, på

Dreng Thomassen, vinner av skytingen

de neste plassene fulgte Geir Vennesland og Alf J. Homme. I

veteranklassen, som bare skyter liggende, vant Arild Telstø med 145 poeng tett fulgt av Arvid Slettene og pensjonisten Olav Ranestad. Tore K. Lunden var som vanlig best av de aktive skytterne. Hele seks jenter stilte opp i år, dette er ny rekord, og mange av disse skyter meget bra. Jentene skyter tre liggende serier og vinner i år ble Merethe Svendsen, som jobber hos Byggma, hun oppnådde hele 144 poeng, på de neste plassene fulgte Astrid Moe og Anne Marie Magnussen. I lagskytingen ble det seier til laget fra mekanisk verksted, to poeng for elektrikere. På vinnerlaget skjøt Reidar Urdal, Tore K. Lunden og Gunleik Tveit.

Neste år er det 25 års jubileum for denne skytingen og da vil arrangøren lage til noe spesielt for å markere dette.

Røykeloven ved NW

På AMU-møte den 18. juni i år ble det vedtatt regler for gjennomføringen av den nye røykeloven ved bedriften. Hovedregelen er at det skal være røykfritt innemiljø på bedriften.

Hovedverneombud Steinar Fredriksen sier loven kan ha både positive og negative sider. Man ser allerede nå at den skaper enkelte usosiale sider. I frokost- og middagspausen blir det i noen avdelinger slik at enkelte blir sittende helt alene, dette er synd da dette er tider på dagen da en har tid til en sosial sammenkomst med sine arbeidskolleger. Det positive med loven er at de som blir utsatt for passiv røyking kan med loven i hånd forlange et røykfritt miljø på sitt kontor eller sin operatørplass. Slik reglene er i dag kan

Arne Zakariassen og Tor Helge Lund bryter røykeloven hver dag

det virke provoserende på de som måtte ønske å røyke, her bør en legge forholdene bedre til rette.

Der to sitter sammen på samme kontor har det foreløpig ikke vært noen konflikter, men på sikt kan dette skape problemer

som ingen er tjent med.

Hovedverneombudet synes ikke denne loven er vanskeligere å følge enn de andre lovene som gjelder i arbeidslivet, en må bare vise litt smidighet og toleranse overfor hverandre.

Salgsmøte

Alle våre internasjonale selgere samlet

Styret på administrasjonen ved bedriften å samle alle våre utenlandsselgere til en uformell sammenkomst i Vennesla en helg. Hensikten med dette var å høste erfaringer fra hvordan de enkelte selgerne jobbet med markedsføring og salg i de respektive markeder. Det er opplagt at selgerne her kunne høste av hverandres erfaringer. Selgerne kom fra Holland, Tyskland, Danmark,

Sverige og England, fra bedriften var våre eksportselgere Kjell Bergum, Gunnar Mykland og Stein Grødal samt direktør Hestås og produksjonssjef Henning Nielsen med opplegget. Alle selgerne kom til bedriften fredagen og fredagskvelden ble det arrangert en elgsafari i Finland. Dette opplegget var helt topp med servering av elgkjøtt og godt drikke, sammen fikk de en naturopplevelse med

masser av elg og rådyr, dyr de fleste aldri før hadde sett. Spesielt selgerne fra Holland, Tyskland og England var mektig imponert over det de fikk se. Resten av helgen var avsatt til møter og diskusjoner, og selgerne ble presentert for våre nye produkter og for vår satsing videre fremover. Alt i alt var selgerne kjempefornøyd med en fin helg på Sørlandet.

Grilltur til Paulen

Tradisjonen tro, ble det også i år arrangert grilltur til Paulen gård. Turen opp og ned til Paulen foregår med Setesdalsbanen og det er populært. Frammøte i år var noe skuffende, bare omkring 75 stk. med stort og smått var påmeldt. Det så litt dårlig ut med været på morgenen, det regnet og tordnet i ett sett, men det

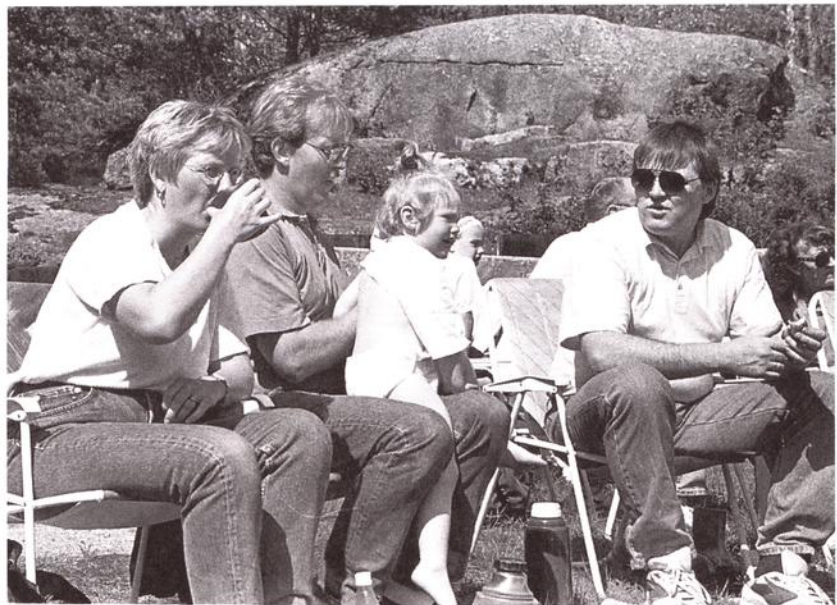
lysnet opp og det ble meget bra vær ut på dagen. Festkomiteen reiste opp og rigget til alt av grillutstyr, border, stoler og alt annet tidlig lørdag morgen. Da turdeltakerne ankom med toget ved ett-tiden var maten ferdig grillet, og matlysten var det ingenting i veien med det gikk med bortimot 100 grillpølser, like mange hamburgere og over

100 koteletter. Etter maten ble det diverse leker, med rebusløp og fotballkamp. Før avreise med toget var det kaffe og kaker, alle var strålende fornøyde med en kjempfin dag i Paulen, vi får håpe at flere melder seg på til neste år.

Bilder neste side

Fam. Frode Trondsen koser seg i solveggen ved Paulen gård, under grillfesten for NW-ansatte

Elin og Edvard Høyåsen med datter. Kåre Iversen (høyre)

Fra grillfesten ved Paulen gård